

## Arrest

**nr. 58 572 van 25 maart 2011**  
**in de zaak RvV X/ II**

**In zake:** 1.X  
die optreedt namens  
2.X

**Gekozen woonplaats:** X

**tegen:**

**de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn en die optreedt namens X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 28 januari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 7 december 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERBRUGGEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. HERMANS, die loco advocaat M. COTTYN verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 25 augustus 2010 dient verzoeker een aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2 Op 7 december 2010 beslist de burgemeester van de stad Antwerpen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt verzoeker op 29 december 2010 ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"In uitvoering van artikel 52 § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie  
aangevraagd op 25 augustus 2010  
door T., E. {...}  
geboren te EREVAN, USSR op 18-12-1982  
van ARMENIE nationaliteit  
geweigerd.*

*Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.*

*Reden van de beslissing:*

*Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, nl. attest van onvermogen. (...)"*

## 2. Over de rechtspleging

2.1. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat de heer T.E. als wettelijk vertegenwoordiger van T.E. optreedt. Uit de feitelijke uiteenzetting en stukken gevoegd aan het verzoekschrift blijkt dat T.E. meerderjarig is maar dat omwille van zijn beperkingen mevrouw S.A., zijn moeder, als voogd werd aangesteld bij beslissing verleend door het hoofd van de administratieve regio Avan in Armenië. Er wordt betoogd dat T.E. in wezen verlengd minderjarig is.

2.2. In het geval van minderjarigen kunnen ouders – behoudens wettelijk bepaalde uitzonderingen – hun kinderen wettelijk vertegenwoordigen. De juridische basis voor de vertegenwoordigingsbevoegdheid komt evenwel te vervallen bij het intreden van de meerderjarigheid. In casu dient vastgesteld te worden dat T.E. achtentwintig jaar is en aldus meerderjarig zodat zijn vader niet op ontvankelijke wijze een beroep kan instellen voor T.E.

Een uitzondering op deze regel betreft het geval waarin de meerderjarige onder een beschermings-regime wordt geplaatst zoals voogdij. In welbepaalde gevallen kan zijn voogd in rechte optreden voor de beschermde. Daargelaten de vraag naar de doorwerking in de Belgische rechtsorde van de beslissing door het hoofd van de administratieve regio Avan in Armenië waarbij mevrouw S.A. als voogd van T.E. wordt aangeduid, blijkt in ieder geval dat onderhavige vordering niet door S.A. werd ingesteld maar enkel door T.E., die daartoe evenwel niet bevoegd is.

Waar betoogd wordt dat er in wezen sprake is van verlengde minderjarigheid, wat evenwel niet kan afgeleid worden uit voormelde beslissing, wordt in dat geval de meerderjarige gelijkgesteld met een minderjarige beneden de leeftijd van vijftien jaar en blijven de ouders het ouderlijk gezag uitoefenen over de betrokkene. Dit houdt tevens in dat zij in rechte kunnen optreden, gelet op de eigen handelings-onbekwaamheid van de verlengd minderjarige voor wat betreft onder andere de staat van persoon. Het ouderlijk gezag komt evenwel te vervallen wanneer geopteerd wordt voor de toepassing van de voogdij over de betrokkene, daar dit neerkomt op een oneigenlijke ontzetting uit het ouderlijk gezag en dit zowel ten aanzien van de persoon als ten aanzien van de goederen van de verlengd minderjarige. Indien er al sprake zou kunnen zijn van verlengde minderjarigheid in hoofde van T.E. ten gevolge van de beslissing van de Armeense autoriteiten ter zake, heeft de onder voogdij plaatsing van T.E. in elk geval tot gevolg dat enkel zijn voogd, zijnde S.A. het onderhavige beroep op ontvankelijke wijze kan instellen.

Het beroep is onontvankelijk.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER